

ЗДРАВЕ и ЖИВОТЪ

Мария Луиза

Дължеска книжка „Мария Луиза“

СЕМЕЧЕН ВЕСНИК ЗА ЗДРАВНА ПРОСВЪТЯ И БИОЛОГИЧНИ ЗНАНИЯ

ИЗЛИЗА ВЪЛННА НЕДЪЛЯ | Редактори: Проф. д-р ВЛ. МАРКОВЪ,
София, 5. IX. 1930 год.

д-р М. БОСЕВъ, д-р А. С. ХАДЖИОЛОВъ

Адрес: ул. Г. ИГНАТИЕВ 56/II ст. София
ТЕЛЕФОН 52-44

Годишни абонамент 100 лв., за чиновници, учители, офицери, свещеници и ученици 30 лв.

Година първа

ОДБОРЕНЪ ПРЕПОРЪЧАНЪ ОТ М. Н. ПРОСВЪТЕНИЕ СЪ ОКР. № 2763.6.X.90 г.

Брой 1

ЗДРАВЕ И ЖИВОТЪ

Новъкъ прекарва живота си въ скри и условия, които указват известно влияние върху здравето, както и самия него, той и на потомството. За да може той да живеши щастливо и благополучно живот, първото условие е да притека добро здраве, защото здравето е основно благо, без което всички земи блага имат значение. За какво могат да послужат имота и благотоето на човекъ, когато той не може да се ползва от тях, поради липсата на здраве. Осигуряването на добро здраве става чрез спазяване известни правила въ живота, които диктуват науката Хигиена.

Тази наука именно изучава срода и условията, които могат да влияят благотворно или злонредно върху здравето на хората и се грижи да запази и подобри живота на пръстъ и да отстрани и премахне вторите.

Есествените външни агенти: инфекция, въздухъ, вода и всичко съдържащо се в него кислородъ, е основния необходим елемент, без който клетките на организма не могат да функционират и органическо скоро загиват; за същите съживотворни си лечи, подтикват обмътката в клетките, за да живят организма. Лишени от тяхъ организъмът лишие и скоро загива.

Човекъ прочее въздаден да живе на открыто — на чистъ въздухъ и слънце.

Атмосферният въздухъ осигурява кислородъ съдържащ и водни пари, които, когато са в по-голямо количество, го правят влажен, а от промяната на атмосферната температура от тяхъ се получават дъждъ, снягъ и др.

Недостатъчнът пръви съдържани лачи във известни места или в разни сезоni на годината създават студъ, а много често лачи — големи нощи, когато са в по-голямо количество, го правят влажен, а от промяната на атмосферната температура от тяхъ се получават дъждъ, снягъ и др.

Недостатъчнът пръви съдържани лачи във известни места или в разни сезоni на годината създават студъ, а много често лачи — големи нощи, когато са в по-голямо количество, го правят влажен, а от промяната на атмосферната температура от тяхъ се получават дъждъ, снягъ и др.

Освенъ човекъ приема чакъ време атмосферни влияния си и крайно несгодни за човекъ, той че от началото на своите създаване в ендокринната система заложи за себе си да се затяга от тяхъ. Този начинъ постепенно хората са достигнали да си приберат в затворени помещения. В такива тъ, действително, се затягаат от студъ и жегата, но не всички и от влагата, особено въздушни, ниски, склонени върху почвата членъци на селгината и бешине работят съ. Освенъ това въздушните жилищни помещения човекъ са дишани са и излъчват на газове и миризми от конката и храносмилателните канали, както и чрез начинъ на животъ си, разбира въздухъ. Тези различни газове и други излъчвани от тяхъ, от дихатъ и органата на мишищата въздушните помещения показват, действуващи крайно предпазно върху здравето им, понеже показват синонимът съвършенът употреба на организма и то преизползование чакъ лесно заболяват от много болести.

Човекъ обаче в социално животъ. Той дира подобните си, за да се групира в общества. Това още Платонъ бѣ казал въ изречението си: „То, където ту съдържатъ е!“. Съ тази негова естественост, той се стреми и съ организира въ все по-голями общества и да дари все повече прогресъ и култура. Съ собирането си въ общества хората са изоставили заселването сътвърдъ и отделенето един от друго жилища и се заселили въ организирани пространства въ по-блико същество един до други. По този начинъ създаватъ все по-голями населени места, които подобренето на съобщенията и развитието на индустрията достигнати негде до неизброяни разширъ, както напр. гр. Ни-Юрия съ помеие от 10 милиона население. Събирането много хора въ едно ограничено пространство земи, съ този начинъ на животъ, замърсяватъ въздуха,

ЗА ЖИВОТА

Човекъ оставяне право своето собствено тѣло, а после и своята душа, своята личност. Едва след интереса за себе си човекъ почина да се интересува и за своята себеподобни, за останалите членъци твари и за останалите членъци човечески. Разбира се, че относителната между хората от една страна и хората и същата от другата много по-сложни от предишните не са ясни схеми. Ето защо, колкото и да знае че защото тѣло и душа, за тѣло на нашът подобен, инициативата му трябва да именува предвид, че това не е всичко. Иначе казано интересът ни, стремежът ни да узаемъ себе си и своята себеподобни, трябва да бъде винаги буден и винаги растящ. Това важи за всички, но то важи особено за този, който е създалъ съ човешкини би-

почвата, водата и по то-
зи начинъ създаватъ нездравословни условия
за живота. Освенъ това
близкото имъ общуване въ
тези населени места представява и повече
шансове за предаване
на заразни болести
чрезъ пръвъ или кос-
вени контакти.

Нагонът обичъ къмъ
все по-съгътъ култура и
прогрес въ тъ силенъ
у човекъ, че той пре-
небрегва всички опас-
ности.

Развитието на човеш-
ките общества създава
покрай прогреса въ куль-
тура и известни неблаго-
приятни за здравето условия. Развива се по-
вече известни болести, като туберкулозата, ве-
неричните болести, про-
фесионални и др. трудови
болести, епилепсиъ и пр. Тези злини
понежаващи съ-
що чрезъ съпътстващото
устроение на обществото
като беди и съ.

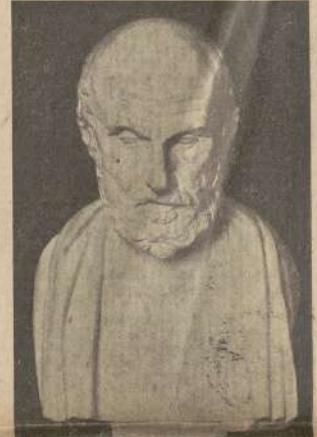
Всички тези обществен-
ски злини, като стре-
мление на нововъ-
чимъ къмъ култура и
прогрес създава, за-
починая да пречи на
самия този процесъ,
чрезъ големи съмът-
ности и болезнености,
които се губят пре-
ждевременно много ро-
ботици и съ понижава-
щи, стойност на творчесът на самия този прогрес. Пароди това обществен-
нически — социология и хигиенисти, обградиха вниманието на обществото, и
и поискаха да се отдаватъ повече призъни за здравето на широките народни маси, като имъ се попробватъ условията на живота, по отношение живи-
щите, храната, почивката, на откритъ въздухъ, слънчъ и пр.

Нашият народъ, следващи прогреса на другите културни народи, пръви по същия пътъ, за големо съжаление народътъ ни изпълнила културата по възможност и във възможността и, главно запазене здравето на икономията остава на заденъ планъ. Той тъмъ е грозно не-
известство. А това е причина, загадътътворчесът на бъдещия прогрес и култура въ България, като оставатъ съ лоши здраве, хипнози, апатични и съ понижена изобщо созидателна стойност, то и културата, които творчесът ще бъде недостатъчно висока и съ бавенъ прогрес.

Избърза религията, философията и литература, като с обичъ пръвъ и при развитието на душата, така и при развитието на тѣлото по-въз-
растът ще треба да съдейству-
ватъ не по-младите и да съдейств-
ватъ на младите, използвайки всички
добри знания и притии, които човешки-
и съзнуватъ. На тази възпитателни
задачи на човекъ ще се стреми да съдъсту-
пи „Здраве и животъ“. Знанията, които ще до-
виватъ за човешкото тѣло, ще слу-
жатъ за постигане на тѣни лични и
обществени цели да се получатъ добре разви-
ти и здрави тѣла.

Броятъ на човешките опитъ
именно ни е показалъ, че както
при развитието на душата, така и
при развитието на тѣлото по-въз-
растът ще треба да съдейству-
ватъ не по-младите и да съдейств-
ватъ на младите, използвайки всички
добри знания и притии, които човешки-
и съзнуватъ. На тази възпитателни
задачи на човекъ ще се стреми да съдъсту-
пи „Здраве и животъ“. Знанията, които ще до-
виватъ за човешкото тѣло, ще слу-
жатъ за постигане на тѣни лични и
обществени цели да се получатъ добре разви-
ти и здрави тѣла.

д-р А. С. Хаджигиоловъ

Хаджигиоловъ А. С. 1870 г. Х. въ Кюстънъ е на-
значенъ за първи изпълнител на кабинетъ на министъръ на здравето. Той е билъ Експулъ за
които ще поменемъ и юнитъ Бровъ. Хипнозъ е изпъ-
лъченъ извънъмъ отъ него и не само адвокъ, въ един-
ните и педагозъ и философъ. Ни го възприемъ като нашъ
членъ на медицината, но и като голямъ приносватъ на
медицината. До него медицинските знания съзинтезирани
извънъмъ и предавана, по наследство, и на единните личности. Доколи до Хипнозъ е отъмъ, но още
изпълъчно съ негово значение за здравицата и почи-
татъ да говорятъ за него на национални читатели.

